

ACC. N:R M. 16506 : 1-21.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Karin Söderfors*
Härad: *Färrestad* Berättare: *Johanna Häusser*
Socken: *Limris* Berättarens yrke: *hus*
Uppteckningsår: *1966* Född år *1888* i *Glabro*

H
FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Uppteckningar efter privat fr. lista om
huvudsakl. utdrag ur
fr. lista LMF 126.
s. 1-21.

Skrit man dag i november, när
jag föddes. Någon far har
jag aldrig hört talas om. En
mamma i St Olaf skulle ta hand
om mig, men hon fick också
närvara och dag, både från
mig och sina pojkar. Så skulle
kommunen ta hand om mig,
och jag har tillbaka till glad-
het förminning. Där blev det
auktionsstämman, då man
säger till den lägstbjudande.
Samma gå auktionsen skall
det ju vara till den, som vill
ge mest. Minna förtäringarna
fick ju inte komma om året
för mig. Där var jag till
juicy var och en och skulle

fyra stycken. Det var alltså stäm-
ma hade jag varit. Bruden, som
vidan ropade in mig, gick
med till kyrkans kyrkan. De
var barnlösa, och min foster-
mor trodde jag skulle få ända
den och ville inte gå i vägen
för mig för den där femman.
Minna fosterföreläsaren hade
gjäma ända barn. Så bjöd de
jag skolan i Bock. Minna
nya fosterföreläsaren var så
slugga, att jag inte ville gå
hem från skolan, när det
var slut för dagen. Då för-
der frågade så jag att jag
skulle gå hem. Med hem
menade jag min gamla

fortfarande. Men när jag kom ang,
bittade jag aldrig dit. Jag
fick elyra varje kväll, när
barnen kom och hämtade
mig i skolan. Så fick mina
gamla fortifikationslärare höra,
när jag blev behandlad, och
när det blev stämman igen,
sag de mig för mycket. Jag grins
mer aldrig när de kom och
hämtade mig.

När jag var tio år kom
en ny präst till Gladsö
 församling. När han såg
han det gick till för den
frösta stämman kom han
med för, så frågade han,
om det var från den äldre

de sålde om så slängde han
klubbarna. Sen utmärkte han
det så, att de som ville ha
kannen fick skina för att
bruka dem, att de skulle betänna
dem, tills de var kruskru-
nade. Sen var jag där flera
tider, så det var mitt hem.

Öften kruskruad
gjorde jag en brudenna
tills jag gifte mig, och då
var jag tjugoårig. Jag
gjorde allt, som hörde till
för en gård; jag mjölkade
och gick i marken, vävde
och stickade.

Jag var nio barn, och
fick en om tre pojkar. Min

man arbetade för Centraliser-
ningen i Simrishamn. Jag
hade varit arbetat utan hem-
met; beten, tvätt och städ-
ning. Ekka arbetet var mycket
mycket, och det inte det ma-
sa och det det andra. Det
och barnet fick passa det
andra, så fick det gå för
den tiden. Barnen var med-
lig med för arbetet utan
när jag gynnade beten; då
var de med.

Vi bodde i Simris fäst.
Där var det barn födda. Sen
bodde vi i Gröstarps och där
är också det barn födda.
Sen flyttade vi till Simrishamn.

Gladet m.

...där vi bor nu och där man
bor fortfarande än förra.

Här har vi förutom oss
här och ett rum uppe.
Stor köksgård här till. Sa-
mjögen bodde själv i huset.
Rummet hade inga särskil-
da benämningar och varken
varende örnast. Man gick
in till örnast. Gästerna
satt många gånger runt
i köket; här var det bäst
plats. Till en bänken ramma-
des mycket, men inte nu.
Man hade ju inga bekvämlig-
heter då. Här varken
man hemma och var man
kunde det vara mycket.

Man hade ju skugga över
mina kamrater.

Vi hade kamrar och i
huset vanlig hushålls- Vi elda-
de mest koks och det var bra-
de ved att sätta fyr med.

När man högg ved var
det ganska hvarst jag och
många gånger, det var nä-
st som det var mig. Vi hade
en smärre hushålls-.

Vi hade frys-kamrar
de första åren. Vi hade pump-
i kylskåp, som ligger in-
till huset. Det var mest jag,
som fick banta vatten, be-
nen och nä nä de blev så
stora att de kunde bära in

en spamm katten.

Jag hade kaffmannen och
bäckmannen. Skysken besökte
jag med en sten. Jag besökte
omgå med en hund sten för
en kätanik.

Knorrning var inte
varnigt förrän efter första
kvällen. Jag gifte mig 1912.

Jag sågade sin, ut om
flack; vi hade en gris. Då
den tiden sågade jag in
fyrtis till sin om till till
ut. Vi var liksom uter mat
för den tiden. Jag såg en
sagg i katten, då vi hade
för vintern. Vi hade sjäma
hans. Lingen bjöte jag alltid

i kapporn. Det blev ungefär
fyngfem liter. Den saltade
maten frysades i hällaren.
Man tog upp de saltade skinka-
na efter sex veckor och steka-
de dem. Potatis, kål och rabbon
(kålrester) brade vi i trädgård-
sösk då det näckte en tid.
På fick man baka. Det fry-
sades också i hällaren.

Man fick beställa på
det näckte. Under krigsåren
var det svårt. Det man inte
kunde få lag på, fick man
vara utan.

Vi hade tre måltider om
dagen, frukost, middag och
kvämsmat. Frukost åt vi inte

från någon bestämd tid, men
middag klokkan tolv, när
mammor kom från arbetet
och hälsade på oss barnjuti-
der. Alla i familjen, vi gick
en gång, och vi var sam-
lade. Då hälsade vi på
alltid samtidigt. De kom, som
var i skolan kunde ju inte
komma hem till middagarna.
Därmed gick i skolan i Linn-
is, för vi bodde inte till
Linnishamn då. Det var läng-
re än nu till Linnis, än till
Linnishamn, och så var det
bättre när till Linnishamn.
Det är ungefär tre kilometer
till Linnis och kanske två

Liv skolan i Simrishamn.

Vi åt i köket i vardagslag.
Var det inget främmare
än vi i köket för vardags-
måltid. Det gick bäst. När vi
var samlade hade vi varsin
plats. De hade fått rita och
äta alla. För i tiden fick
sigarna stå upp och äta
men inte drängharna. Men
jag fick rita den första plat-
sen jag hade.

Bakaren skulle baka
lysta vid brudet. Det blev
en kaka. Vi hade också
vitmar när det blev främman-
de. Uppstängningsfat, fall-
kakan och bordskänslor

i spis kammaren. Det var
starkt och vanliga karaktär,
så som nu. Vi hade en fi-
nans upprättning av person
och bostad, som användes
när det var främmande.

Den finans upprättning
finansierades i byffier i matrum-
met. Den var bjudet. Vi var
alltid ant värd.

Vi var ofta haft bjud-
ningar med mat. Vi satte
in på stora bord i matrum-
met och vi var många. Det
kunde vara frimörsk och
gripst och mörögälsk
frukt. Sin efteråt kunde
det vara rakt och rakt och

ä la macka.

Ofta var vanligt med kaffe-
bjudningar. Jag var vanit
med i ryttningen i övre backen
än, så jag hade ju med
dem. Mellan var hemskat
från den tiden. Spelstaka var
hade jag inte ha, men kom-
lanta, sockkakor och vite-
bröd. Jag byggde smörgåsar
och bakade själv med bröd
gult och fint. Vi hade en
stora, inbyggd ugn i bygg-
huset. Vi bakade av frukt
lisc mjöl från en gång. Man
satte den den en dag,
så använde man upp den
mångfaldiga dämpen. Gult

En skur stå i ryggen för
himman, fint bara två om
en bar.

Min man hade juken
med sig till skutan. Det var
smågas, en om en flaska
mjölk. Bannan hade ett par
smågas, en med sig till sku-
tan, så fick de lagad mat
när de kom hem.

Det fanns mättigt med
alkohol.

Jag hade ryggskada. Jag
syste själv till alla bannan
tills de blev bannanade
Jag kan inte se en gång
och upp på marken om
ett en klänning om sin

gått från arbetet från där. Jag
stuckade, nickade och svärde.
Jag stuckade mycket till
hannen, när de var små.
Jag svärde honom att till
andra också.

Barnen fick stiga, när
de var små. Det var
närvarande bland en liten
flock.

Alla gånger fanns hemma
Det kan finnas i den Linné-
hans ungefär tre till fem,
fyra år. Barnen och han
han från Linné. Sedan
Jämsamt jag mest de flesta.
En del kan han hemma
vid färderna, andra

fick jag bort. Jag låg med mig
sju fyra dagar. Barren
annars liis de var vis-
igamla. De lindades. De låg
lindade en fyra, fem veckor.
Barren han jag aldrig
haft, mer vagg. Det är
något säkert som skien
sig med det gäva späd-
barreslösa för en nu,
utan att de var det börja
med smittu nu.

Kampanjämman var näs-
tan det enda läkemedlet jag
hade. Det använde jag att
småna med, när barnen be-
de slagit sig. Barren han
haft mäsling och kik hosta.

När de var sjuka, bådades
de nu bland de andra. En
julafton fick jag båda nu
från barn, som hade fått
mäslingor.

Jag tog in en bajs, värme
de hatten och badade barn-
en på lördagarna. Jag
har bara varit på ambulans-
hus en enda gång.

Rättan tog i färd, men
vi har aldrig haft några
nissar på vår.

Jag städade vanliga
dag och städade även
lördagarna. Städskapen
var de vanliga, kaka och
skumkaka, soda och sajsa,

inte på denna träffning, som
man kan se.

Jag träffade i byggnaden,
där det fanns en stor gran-
na, som man hade utställt.

Minnet var ganska i minnet
hade jag ett träd, annars
tränade jag, när det behövs-
as. Man tränade i raka
och sags, en gräns för tiden,
men kan man ju bättre träna-
med. Så som Lasse, men
det var nog inte för en gång
längre. För när vi flyttade
hit 1923, hade jag träffat
i bokstaben, men jag vet inte,
om det var så effektivt. Jag
bestämde ut på denna gräns.

den de första åren, men
då fanns det ju rask, den
är försuinner nu. Annars
hängde jag på ett par
gårdslådan. Kvällen tog
nu dag att få träsket om
från den sin skulder den
slukas och manglas. I vin-
jan, när jag gick ut om
träsket, bjöd jag klackan
fem på manglaren om en-
kelt klackan en på kvällen.
Och då hade jag fyra kvinnor
från en annan dag.

Vi hade fyrtioafem kvinnor
från att vi gjorde ett kvinn-
land beten runt om ett
kvinnor från att vi tog upp, och

hunnland. Nu har de hunn
mycket som beett. Det hade
tagit ungefär fjorton dagar
om de upp betarna, men man
fick de i fjärd, men de
hunnar man ju inte. Betarna
fick inte ligga och torka, för
de väjde de inte så mycket.
Det var så många fjärd i tiden
med det.

Disken tog aldrig så lång
tid. Jag hade en gammal
vatten för vatten vi åt.
Det tog väl tjugo minuter
om för vatten mat och drick.

Jag bäddade sjöns liss
det var min som var stre
nag om tjäpa mig. Jag tänkte

ACC. N:R M. 16506:21.

adrijs grē, luv lūng līc det
lūg.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND